

Sygn. akt VIII U 1182/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2016 r. w Gliwicach

sprawy K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 20 maja 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 1182/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 maja 2016 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w oparciu o przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 31 grudnia 2008r., Nr 237, poz. 1656 z późn. zm.) odmówił ubezpieczonej K. G. przyznania prawa do emerytury pomostowej, ponieważ nie spełniła przesłanek określonych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, pozwalających na przyznanie tego świadczenia. Organ rentowy wskazał, że odwołująca nie udowodniła okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat oraz nie rozwiązała stosunku pracy.

Odwołanie od tej decyzji złożyła ubezpieczona K. G., wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Odwołująca domagała się zaliczenia okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach od 01.09.1990 do 30.06.2002 r w Rejonie Energetycznym K. (...) Sp zo.o. w K., oraz 01.01.2009 r – 31.12.2014 r w (...) SA.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona K. G. urodzona dnia (...), w dniu 26 kwietnia 2016 r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

Organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 20 maja 2016 r odmówił przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia. Uzasadniając wskazał, że odwołująca nie rozwiązała stosunku pracy, nie udowodniła okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat, przed dniem 01.01.1999 r, nie wykonywała prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej. Jednocześnie organ rentowy ustalił, że ubezpieczona wykazała ponad 20 lat pracy ogółem.

Sąd ustalił, że odwołująca nie rozwiązała stosunku pracy. Nadal pozostaje z zatrudnieniu w (...) SA.w G..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej K. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 31 grudnia 2008r., Nr 237, poz. 1656 z późn. zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Natomiast po myśli art. 3 ust. 1, 4 i 7 ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1. Za takich pracowników uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy mając na uwadze ustalony stan faktyczny i obowiązujące przepisy należy uznać odwołanie ubezpieczonej za uzasadnione, a tym samym przyznać jej prawo do emerytury pomostowej z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 31 grudnia 2008r., Nr 237, poz. 1656 z późn. zm.), czy też nie i jakie są tego przyczyny.

Podkreślić należy, iż aby przyznać prawo do spornego świadczenia wszystkie przesłanki konieczne do jego uzyskania muszą być spełnione kumulatywnie, a więc brak którejkolwiek z nich powoduje, niemożność przyznania prawa do emerytury.

Sąd uznał, że ubezpieczona nie spełnia wszystkich przesłanek określonych w powołanych wyżej przepisach pozwalających na przyznanie jej prawa do emerytury pomostowej bowiem nie rozwiązała stosunku pracy.

Natomiast wobec sporu co do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze – z uwagi na brak rozwiązania stosunku pracy – bezprzedmiotowym stało się ustalanie, czy ubezpieczona taką pracę wykonywała w okresie 01.09.1990 – 30.06.2002 oraz 01.01.2009 r – 31.12.2014 r, bowiem nawet pozytywna odpowiedź na to pytanie nie pozwoliłaby na przyznanie jej prawa do emerytury pomostowej.

Sąd orzekający nie neguje, iż posiada uprawnienie do badania okresu pracy ubezpieczonego jeżeli ten jest sporny, jednak może tego dokonywać jedynie w sytuacji, gdy zbadanie tej przesłanki jest decydujące i przesądza o prawie do świadczenia. Natomiast brak spełnienia innych przesłanek koniecznych do nabycia prawa do emerytury pomostowej (w niniejszej sprawie – brak rozwiązania stosunku pracy) przesądza już o prawidłowości zaskarżonej decyzji i dalsze prowadzenie postępowania jest bezprzedmiotowe. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych nie jest bowiem dopuszczalny wyrok wyłącznie ustalający, iż ubezpieczona przez 15 lat pracowała w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

A zatem w niniejszej sprawie bezprzedmiotowe było przeprowadzanie postępowania dowodowego w tym zakresie. Z tych też względów Sąd oddalił wnioski dowodowe złożone w odwołaniu.

Reasumując, ubezpieczona na dzień wydania zaskarżonej decyzji oraz na dzień wyrokowania w przedmiotowej sprawie nie spełniła przesłanki rozwiązania stosunku pracy, czego bezwzględnie wymaga art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, wobec czego brak jest podstaw do przyznania świadczenia w oparciu o ten przepis.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(-) SSR del Magdalena Kimel